

LÉPJ AZ ÖRÖKSÉGEDBE!

Feljegyzés Fábíán Attila tanításából
2011. november 27.

Az Úr Szelleme szól a te szívedhez, szól az Úr a szívedhez: *Ismerlek téged, ismerem a te helyzetedet, ismerem a te problémáidat, ismerem azt, amiben te benne vagy, ismerem minden lépésedet, szíved minden dobbanását. Elterveztem már neked a jövőt, amely egy jó jövő a számodra. Neked abba bele kell lépned, legyél kitartó abban a hitben, amiben állsz, és ne add fel. Ne add fel, mert úton vagy, ezen az úton be fogsz lépni arra a helyre, amit én már neked adtam, ami a tiéd. Emeld fel a szemed, rám nézzél, ne a láthatókra, ne a körülményekre, emeld fel a szemeidet, emeld fel az elmédet, a látásodat énhozzám. Az idefelvalókkal törődj, ne a földiekkel, és meg fogod látni a szemeiddel, a fizikai szemeiddel az én áldásaimat a te életedben, a családod életében, a szolgálatodban. Mert ez az Úr szolgáinak öröksége. Kedvem lelem benned, örvendezek tebenned, ahogy te sok gyümölcsöt teremsz az én dicsőségemre. Hallelúja!*

Minden áldás és dicsőség a mi Istenünké! Dicséret: „Minden áldás és dicsőség Istenünké, s a Fiúé, az erő, hódolat, tisztelet, és imádás legyen Övé mindörökké! ...”

Drága Jézus, felemeljük a kezeinket hozzád, a Te nevedben, szellemben és igazságban imádjuk a mi Atyánkat. Köszönjük Neked drága Atyám, hogy itt állhatunk ezen a helyen, azon az elrendelt helyen, amelyre te helyeztél bennünket, ahol felépülhetünk, *felnövekedhetünk* a te dicsőségedre, a te nevedben!

Köszönjük Neked, hogy áldottak vagyunk, hogy megállhatunk ezen a helyen, és a szükségünket te *betöltöd* itt. Köszönjük Neked, hogy szót hallunk a mai napon, köszönjük Neked, hogy elvégeztetett minden a mi érdekünkben a golgotai keresztfán, és köszönjük Neked, hogy örökségünk van Krisztusban, és hogy *birtokba vehetjük* mindazt, amit Jézus *megszerzett nekünk*, az Ő drága vérének keresztül, az Ő megtört testén keresztül. Elfogadjuk ezt a mai napon, és birtokba vesszük, az Ő hatalmas Nevében, Jézus nevében! Ámen!

Köszönts a melletted lévőket és mondd neki, hogy a mai napon meghallod az Úr hangját, mert Ő szól hozzád. Nagy szeretettel köszöntelek benneteket, örvendezek, hogy itt állhatok előttetek és láthatom ezt a szép gyülekezetet! Nagyon szépek vagytok.

Bejelentéseket fogok tenni, hogy gyorsan túl legyünk ezeken, mert szorongatja a szívem valami, amit mindenképpen szeretnék ma átadni nektek, és hiszem, hogy a Szellemnek a közlése van ebben, és mindannyitok *épülésére* lesz.

Bejelentések megtétele után, kérlek benneteket, hogy a következő megvallásban, kövessetek engem. Nyugodtan csukd be a szemed, mert úgy messzebbre tudsz látni, és mond a *szíved teljességéből* azt, amit mondok előttetek:

Az vagyok, amit a Biblia mond rólam. Meg tudom tenni azt, amit mond, hogy megtegyem. A mai napon befogadom, amit hallok. A szívem kész rá, az elmém tiszta, és meg fogok változni az Ige szerint. Köszönöm Jézus a hatalmat, a te Nevednek a használatára, amit ezzel a

hatalommal megkötök a földön, a mennyben is kötve leszen. Amit megoldok a földön, a mennyben is oldva leszen. Ezért, a Názáreti Úr Jézus nevében, megkötöm a fejedelemségeket, a hatalmasságokat, ez élet sötétségének világbíróit, megkötöm, és levetem a gonoszság szellemeit, amelyek a magasságban vannak. Ártalmatlanná, és hatástalanná teszem őket a saját magam, a családom, a szolgálatom, és az Egyház minden tagja ellen Jézus nevében! Ezzel a hittel eloldozom a Szellem munkáit, és nem hátráltatom Őt. Elváró hittel állok itt Jézus nevében! Ámen! Dicsőség Istennek!

Jim Sanders és felesége üdvözlnek benneteket, pár nappal ezelőtt beszéltem velük. Nagy szeretettel gondolnak rátok a tengeren túlról. Megkérdeztem, hogy üzennek-e valamit nektek, és egy-két mondatot felolvasok, abból, amit üzennek.

Így kérdeztem meg Erzsikét, hogy a nyájnak valamit üzennek-e? És azt válaszolta, hogy *nőjeteK nagyra a Krisztusban!* És utána jött a következő üzenet, hogy mindenkit ölelnek az Atya szerelmében, és alig várják, hogy újra láthassanak benneteket.

Dicsőség Istennek! Köszönjük az Ő életüket, az Ő szolgálatukat, és köszönjük azt, hogy Isten védelme alatt állnak, egészségben, védelem alatt betöltik azt az elhívást, amiért elutaztak az Államokba, és haza is hozza őket a Szellem. Hisszük ezt, a védelem ott van felettük, és örvendezünk ebben.

Azt hiszem, hogy Krisztus magyarországi Teste nagyon sokat köszönhet az ő szolgálatuknak, ezért valóban örvendezünk bennük. Jövő héten vasárnap már itt lesznek, ezért itt várnak benneteket a következő vasárnap is.

A mai napon egy olyan dologról lesz szó, amit a szívemen hordozok már sok-sok év óta, és nagyon sokat prédikálok erről a dologról, mindenütt ahol járok, de leginkább a szekszárdi gyülekezetben, ahol a pásztori hivatalban állok.

Ez a tanítás nem másról, mint arról szól, hogy látom a fizikai szemeimmel, hogy sokan vannak keresztények, akik úton vannak a Krisztusban kapott *teljesség felé*. És úton vannak a felé, hogy azt az *örökséget*, amit kaptak, és elnyertek Krisztusban, azt *birtokba vegyék*. Ennek én örvendezek, mert egy pásztornak a szíve, a pásztornak a szolgálata erről szól, azért prédikál erről, hogy lássa ezt a gyülekezet tagjainak életében.

Ugyanakkor az igazsághoz, a teljességhez hozzátartozik az, hogy nagyon sok keresztényt látok viszont, akik sok-sok év óta gyülekezetbe jár hűségesen, kitartóan, szereti Istent, de a közelében sincs annak a teljességnek, amiben járhatna keresztényként.

Nincs még csak közelében sem azoknak a jogoknak, kiváltságoknak birtokba vételében, amiben járhatna, mint keresztény. *Akadályoztatva* van, pedig hűséges, szereti Istent, minden vasárnap ott van a gyülekezetben, szeretetben neveli gyermekeit, adakozó életet él, tizedfizető, és még sem látszik az életében, a fizikai értelemben vett változás.

A mai napon leginkább azokhoz a keresztényekhez beszélek, akik sok-sok éve az Úrban vannak, sok-sok éve keresztényként élik az életüket, *elkötelezték* magukat, de ott van bennük a kérdés, hogy miért nem érkeztem meg még arra a helyre, amit a Biblia tényként közöl, hogy az már az enyém.

Nagyon sok oka lehet annak, hogy az emberek miért élnek a *pusztaságban*, hogy miért élnek a szárazságban, kemény helyen, és miért nem működik a hitük. Ezeknek, a keresztényeknek van Isten *hitük*. Hiszik azt, hogy Isten létezik, hiszik azt, hogy Isten szereti őket. Azt is mondhatnám, hogy kijelentésben van meg a megértésük arról, hogy Isten szereti őket, és szeretné azt, hogy ők teljességben éljenek.

De a teljesség az nem azt jelenti, hogy minden szükséged be van töltve. Nem arról a teljességről beszélek, amikor minden számládat ki tudod fizetni, nem arról a teljességről, amikor kéthavonta meggyógyulsz valami bajodból, hanem arról a *teljességről* beszélek, amit Isten szeretne a te életedben, hogy neked *több legyen*, mint hogy csak kifizeted a számláidat. Hogy neked szent *egészséged* legyen túláradóan, hogy neked akkora *békességed* legyen, hogy körbevesz téged, és ami benned van, abból tudjál adni másoknak.

Mert a mi Istenünk El-Shaddai, aki több mint elegendő. Az Ő akarata az, hogy te ne csak a szükségleteidnek a betöltése szintjéig éljél, hanem a felett. A felett túlcserdülőan, túláradóan. Ő azt akarja, kívánja és szeretné, hogy amikor tölti a te poharadat, akkor az *túláradjon*, túlfolyjon, hogy még egy poharat kelljen vened, hogy még abba is férjen, Istennek a teljessége és áldása.

Sokan üres, vagy félik telt pohárral, élük az életüket, és örvendeznek, hálát adnak Istennek, hogy ki tuják fizetni a számláikat, és tudnak dolgozni, hogy van munkahelyük. Örvendeznek ebben, és ez egy jó dolog, és legyél hálás, és elégedett mindig abban, amiben vagy.

De a *teljesség* Istentől, az egy másik dimenzió. Isten akarja, és szeretné, hogy te *eljussál* erre a teljességre. Mert az, a hely, ahol a szükségeid be vannak töltve, az még a pusztaság a te életedben, az még nem az ígéret földje, az még nem Kánaán.

Amikor Izrael fiai Egyiptomban voltak *rabszolga* sorban, nem volt tulajdonuk. Annyi tulajdonuk volt, amit meettek, még a ház, a viskó, amiben éltek, és a ruha, ami rajtuk volt, az sem a sajátjuk volt, hanem a fáraóé. Rabszolga sorban éltek, és fizetés nélkül dolgoztak, éppen azért, hogy életben legyenek. Ez a szolgásnak a helye.

Isten az Ő ígérete alapján, *kivezette* a zsidókat Egyiptomból, elvezette őket Kánaán földjére, és ez az út, a pusztaságon keresztül vezetett. Ez a pusztaság olyan hely az életünkben, amelyen mindannyiunknak át kell menni.

Isten nem bele vezet téged a pusztaságba, hanem *átvezet* téged a pusztaságon. És az emberek ezt nem értik, félnek ettől, utálják azt a helyzetet, azt az életet, amiben vannak, pedig nem utálni kellene, hanem megértést kellene kapniuk, hogy az az állapot, amiben vannak, az egy múlandó dolog, és azon gyorsan *keresztül* kellene menni. Miért?

Mert az a hely, amit te olyan pusztaságnak, és szárazságnak érzel, azon a helyen te *megtanulhatsz* valamit. És nagyon szeretném, ha ezt nem értenéd félre ma, és világos képed lenne arról, hogy miről beszélek. Isten nem vezet bele téged a problémákba, Isten nem vezet téged bele a bajokba, nem vezet téged bele a kísértésekbe, mert Ő nem kísért. Isten *átvezet* téged ezeken, de az út Egyiptomból Kánaánba a *pusztaságon keresztül* vezet.

Ráadásul az V. Mózes 1. fejezetében azt mondja Isten, hogy ez az út a zsidók számára *tizenegy napig* tartott volna. Tehát nem egy hosszú idő, amíg átmész egyik helyről a másikra.

Egy rövid idő, azon a helyen megtanulhatsz valamit. És e helyett a zsidók *negyven évet* töltöttek a pusztaságba. Miért?

Az ellenségeik miatt, vagy Isten tartotta őket a pusztaságban? Nem, a saját berögzött, *pusztaságbeli gondolkodásuk* miatt. Ha benned is van egy kérdés, hogy te miért vagy ilyen régen száraz, kietlen, puszta helyen, akkor ma, választ kapsz erre, és ma ez megtörik feletted.

Mert a *gondolkodásod*, a mentalitásod, az a rendszer, amiben gondolkodsz, az *tart téged* azon a helyen, amelyen neked gyorsan keresztül kellene menned. Amit neked tenned kell a mai napon, hogy megnyitod a szívedet, és *fogadd el* Isten Igéjét, fogadd be azt, és *megváltozol* ennek alapján.

Mert a mai nap arról szól, hogy az elmédben, a *gondolkodásmódodban* meg kell változnod. Nem csupán az első évben, a keresztény életedben. Nagyon sokat változtunk mindannyian az első évben, mint egy piciny gyermek, aki megszületik, a legnagyobb változás fizikai értelemben, az ő testében, az első évében történik, de utána folyamatosan és folyamatosan növekszik.

Neked is keresztényként, mint [szellemi] ‘csecsemő’, az első évben, látványos volt a *fejlődés*, a változás az életedben. De ez *nem állhat meg* az első év után, és két év után sem, három, sőt tíz év után sem, mert folyamatosan növekedned kell.

Miért? Hogy olyan pozícióba kerüljél Isten előtt, hogy *rád tudjon bízni* dolgokat, amikor te felnövekedett, érett vagy, akkor te tudod *kezelni* azt a gazdagságot, amit kapsz Istentől. Sok keresztény éli az életét úgy, hogy hisz Istenben, szereti Istent, gyülekezetbe jár, még adakozik is, tizedfizető is, de *nincs erről látása*.

A *gondolkodásának a rendszere* nem változott meg ezzel kapcsolatban, és azt gondolják, hogy minden jól van így, ahogy van, és várják Istentől, hogy majd Ő bevisz minket az ígéret földjére. Valamikor majd eljön az, az életemben.

De a **Kolosse 1/13-ban** azt mondja, hogy Ő téged *már kiemelt* Egyiptomból és *behelyezett* az ígéret földjére. Te már ott vagy, azon a helyen. És ha nem eszerint gondolkodsz, akkor *akadályoztatva* vagy abban, hogy ez a *teljesség eljusson* hozzád.

Az *elmédet* folyamatosan hozzá kell *igazítanod* Isten Igéjéhez, és folyamatosan az Igén kell tartani az elmédet. Ez folyamatos dolog, nem állhatsz ebben meg, egy év után, öt év után, tíz év után.

És ami miatt sokan pusztaságban élnek hosszú éveken keresztül, az épp emiatt van. Az elméjükben nem szánták oda magukat, hogy úgy gondolkodjanak, ahogy *Isten gondolkodik*. *Örökséged* van neked, a Róma 8/16-17 versekben erről az örökségről olvasunk.

Róma 8/16 Ez a Szellem bizonyágot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak;

Hiszem, hogy mindenkinek világos képe lesz arról, hogy miről beszélek ma, és mindenki megérti ezt. A Galata levélben van egy gyönyörű igesor, ami ugyanerről az örökségről szól, és arról, hogy hogyan lehet ide eljutni.

Tudjuk, hogy a levelek nem fejezetenként lettek megírva, hanem folyamatos levélként, emberek osztották fel, de nekünk egyben kell ezt olvasnunk.

Galata 3/29 Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok és örökösök az ígéret szerint.

4/1 Mondom pedig, hogy ameddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, jöllehet ura mindennek;

2. Hanem gyámok, és gondviselők alatt van az atyjától rendelt ideig.

3. Azonképpen mi is, mikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vettette szolgaként:

4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett,

5. Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerhessük a fiúságot.

6. Minthogy pedig fiak vagytok, Isten kibocsátotta az Ő Fiának Szellemét a ti szíveitekbe, aki ezt kiáltja: Abba, Atya!

7. Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által.

Hallelúja! Javaslom nektek, mint pásztor, prédikátor, hogy ezeket az Igéket, írd ki magadnak, vagy a Bibliádat otthon nyisd ki mindig itt, és *elmélkedjél* ezen rendszeresen, mert itt arról az *örökségről* van szó, amit Isten *már neked adott* Krisztusban.

Nem arról, amit majd valamikor meg fogsz kapni, hanem arról, ami *már most a tiéd*. És ha megfigyeled az Igéket, akkor látod azt, hogy az örökség egy kicsi *gyermek* számára hiába áll rendelkezésre, *nem tudja birtokba venni*.

Gondolj bele egy kicsit abba, ha vannak gyermekeid, akik a te örökösöd. Minden, ami a tiéd, az az övé is, nem tartod vissza tőle, mégsem bízod rájuk azt, ami a tiéd, mert még kicsik, *nem tudnák még azt kezelni*. Nem fogod odaadni a hat éves gyermekednek az autódát sem, hogy menjen vele az iskolába, mert nem tudja még azt kezelni.

A lakást sem bízod rá egy három éves gyermekre, nem adod oda neki a kulcsot, hogy azt tegyen benne, amit akar. Miért nem? Mert még kiskorú. Fel kell fedezni azt, hogy az *örökségünk birtokba vételéhez* eljussunk, hogy azt valóban megtapasztaljuk, ahhoz fel kell, hogy *növekedjünk*. Nincs más út, fel kell növekedned!

A pusztaságon, amin keresztülmész az életedben, úgy érzed, hogy valóban száraz helyen vagy, az az a hely, ahol megtanulhatod azt, hogy hogyan kell felnövekedni. Ha nem mész át nehéz helyzeteken, soha nem fog megerősödni a hited. Ezért mondja Jakab apostol, hogy

teljes örömmel tartásod atyámfiai, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, tehát tudjad, hogy a *hited megpróbáltatása az kitartást*, türelmet szerez neked.

Sokan ellenállnak ennek, hogy ezt nem akarom. Nem is kell akarnod abban benne lenni, hanem azon kell lenned, hogy *átmenj rajta* nagy gyorsasággal. Hogyan tudsz átmenni? Nem úgy, ahogy a zsidók a pusztaságban, hanem egy *megfelelő gondolkozásmóddal*, egy megfelelő mentalitással, *Istenre tekintve*. Úgy, hogy a *hitedet működteted*, mert a hitednek cselekvő, dinamikus ereje van. Így tudsz keresztül menni.

Na, de hogyan? És mikor? És meddig tart? – Erről szól ez a mai alkalom. A *hited* abba az *irányba* fordul, amely irányba a *gondolataid*. Sok-sok ember a gondolatainak a *rabságában* él, és azért nem működik a hite, mert *helytelen* dolgokon gondolkodik. Most nem arról beszélek, hogy van egy, két, három rossz gondolatod, hanem maga a *rendszer*, ami alapján gondolkodsz az, téves.

A *hited* abba az *irányba* fog fordulni, amely irányba a *gondolataid* állnak. Ha balra tekintesz, akkor a hited is balra fordul, ha jobbra, akkor jobbra. Ha hátra tekintesz, akkor a hited is hátra fog fordulni. Ha *helytelen a gondolkodásmódod*, akkor helytelenek lesznek a szavaid. Ha pedig helytelenek a *szavaid*, akkor helytelenek a *cselekedeteid* és a *hited* is.

Ezért a gondolataidat az *Igével összhangba* kell hozni, hogy a hited is az Igével összhangban álljon, hogy működjön. A hited tiszta legyen, ne legyen beszennyezve kétségekkel, hitetlenséggel, és mindenféle olyan dologgal, amely téged hátráltat, és ott tart azon a helyen, ahol te nem akarsz lenni.

Isten sem akarja, hogy te abban a helyzetben legyél, hogy hónapról-hónapra csak éppen, hogy ki tudd fizetni a számláidat. Isten nem örvendezik abban, hogy te nem tudsz karácsonyra venni a gyermekeidnek egy normális ajándékot. Isten annak örvendezik, és abban dicsóítja meg magát, hogy te az *Ő teljességében* tudsz járni, *Ő* abban lát téged, hogy te abban vagy.

Jézus mondta, hogy abban dicsóítottat meg az én Atyámat, hogy *sok gyümölcsöt teremtek*. Ebben örvendezik Isten. De lehet, hogy neked is sok mindenben berögződtek a *gondolatomintáid*, és *megkötöznek* a gondolkodás sablonjaid, és nem engednek téged tovább lépni.

Ahogy egy számítógépes vírus le tudja fagyasztani a számítógépet, ugyanúgy a téves gondolkodásmód, hiedelem is képes lefagyasztani a gondolataidat és a hitedet. Pontosan így működik ez. Sokan emiatt immunisak lettek, és *ellenállnak* minden igei tanításra.

Hiába hallgatják az Igét hosszú éveken keresztül, ha a gondolataikat nem újítják meg. Ha nem újítod meg a gondolkodásmódodat, akármilyen felkent prédikátor, akármilyen kenetteljesen prédikál, akármilyen jó az üzenet, ha a *te szíved kemény* a gondolkodásmódod miatt, nem lesz változás.

Bejössz ide és örvendezel, és könnyeket hullatsz Isten előtt, szereted *Őt*, és azután kimész az ajtón, és nem változik meg semmi az életedben. Miért? Mert ha nem változol meg a gondolataidban, magában a *rendszerben*, ami alapján gondolkodsz, akkor a hited sem fog a megfelelő irányba állni, és így nem lesz gyümölcsöző.

Amin *időzik a figyelmed* egész héten, amire figyelsz, azt fogod *megkapni*, és ez fordítva is igaz. Amire nem figyelsz egész héten, az nem lesz képes uralni téged. Ha nem figyelsz a *félelemmel* teljes híradásokra, ha nem figyelsz a betegséget szóló szomszédodra, ha nem figyelsz a hitetlenséget szóló harmadik szomszédra, akkor az nem fog téged uralni.

Amilyen irányba vannak a gondolataid, a figyelmed, a felé leszel *érzékeny*. Ami felé pedig nem tekintesz, a felé *megkeményedsz*. Sokan nem tekintenek az Igére, ezért az Ige felé megkeményednek. Inkább figyelnek a híradásokra, a gazdasági jelentésekre, arra, hogy egyik, másik politikus mit mond, arra figyelnek, hogy mit mond anya és apa, és a tanárnő, a helyett, hogy Isten Igéjére figyelnének.

Ha a *világ* dolgaira figyelsz, akkor a felé leszel érzékeny, és azt be fogod fogadni, és Isten *Igéje* nem lesz a számodra érthető, mert megkeményedsz felé. Fordítva ugyanígy működik ez, ha nem figyelsz a világ dolgaira, hanem Isten Igéjére figyelsz, akkor a világ dolgaira fogsz megkeményedni, és nem fog érdekelni semmi rossz jelentés, semmi félelemmel teljes híradás, mert megkeményedsz felé. Viszont *lány* [nyitott] leszel *Isten* dolgai felé.

Minden kereszténynek vannak az életében olyan területek, ahol kemény Isten dolgai felé, pedig *lágynak* kellene lennünk életünk minden területén, Isten dolgai felé. De a *gondolkodásmódunk*, az a rendszer, amiben gondolkodunk, az a *reakció*, amivel reagálunk bizonyos hatásokra, amelyek érnek bennünket, meghatározza a *végkimenetelt*.

Nagymértékben meghatározza azt, hogy milyen irányba fogsz eljutni, az a reakció, amelyet te mutatsz magadból a felé a megpróbáltatás felé. És ne hogy azt gondold magadról, hogy az élet az habostorta. És azt mondd, hogy miről beszél a pásztor, hát a keresztény élet szép. Valóban szép, a *keresztény élet gyönyörű*, én bizonyosságot teszek erről.

Ugyanakkor Jézus azt mondta, hogy az élet vihara el fog téged érni. Nem mondta Jézus, hogy a vihar nem fog téged *megpróbálni*, sőt azt mondta, hogy te *készülj fel*. És ha te kősziklára építetted fel a házadat, akkor meg fogsz állni ebben a viharban, ha pedig nem a kősziklára építetted a házad, akkor össze fogsz omlani, vagy nagy lesz a romlásod.

A megpróbáltatás, a vihar, eléri a hívőt is, és a nem hívőt is. Eléri a fiatal keresztényt is, és az érett keresztényt is. Eléri azokat is, akik eltévesztettek, vagy elrontottak valamit, és eléri azokat is, akik mindent helyesen tesznek. A vihar nem válogat.

Mi a különbség? A különbség abban van, hogy te hogyan *reagálsz* arra. Ha *felnövekedtél*, ha alapot vettél Isten Igéjéből, akkor állítom neked azt, bizonyítom neked azt, hogy sok viharról *tudomást sem vesz*, mert fel sem tűnik, hogy te megpróbáltatás alatt vagy. Lepörögnek ezek rólad.

Ha pedig *'csecsemő'* vagy, akkor a kisebb megjegyzéseket, amit tesznek mások feléd, hatalmas, nagy *megterhelésként* veszed. A *legtöbb problémád megszűnne, ha felnövekednél* szellemben, ha erős lennél szellemben. Akkor nem érdekelne, hogy ki mit mond rólad. Nem érdekelne az, hogy mit mondanak a híradásokban, sem a devizaárfolyamok.

Hanem amikor meghallod ezeket, *hatalmat vesz* felettük és örvendezel Istenben, hogy Ő a gazdag Isten, és betölti a szükségidet. Mert *erős vagy*, és *Őreá tekintesz*, nem pedig a világ dolgaira. Ha Ő azt ígérte, hogy betölti minden szükségedet feljebb, mint kérnéd, vagy elgondolnád, akkor ez így van.

És meg sem fordul a fejedben a gondolat, hogy te kétségbe essél. Meg sem fordul a fejedben a gondolat, hogy te elkeseredjél. Nem gondolkodsz azon, hogy mi lesz akkor, ha ez történik, és mi lesz akkor, ha az a dolog nem történik meg, mert *hitben állsz* azon a helyen, ahol szilárd vagy. Azon a helyen, ahol békeességben vagy, és nem keresed azt, hogy hogyan lehet hitbe kerülni, hanem ott vagy azon a helyen, ami a *békeességnek a helye*, a nyugodalomnak a helye, az ígéret földjének a helye.

Isten téged oda betett, abban a [hatalmi] *állapotban* vagy Isten előtt, ahol Ádám volt a bűnbeesés előtt. Ádámnak mit kellett tennie az élelemért, a szükségeiért? Csak ki kellett nyújtania a kezét, és szakasztania kellett a fáról. Bármelyikről ehetett, evett is, egyről nem kellett volna, ismeritek a történetet.

Ott volt az *ellátás* előtte, a te ellátásod is itt van előtted. Fel tudod-e emelni a gondolataidat ide, csak akkor fogsz tudni benne hinni, addig nem. Ha van egy látásod erről, ha van egy kialakult *kép* benned erről, hogy Isten egy *gazdag* Isten, és téged már megáldott, és belehelyezett Éden kertjének közepébe, ott vagy.

Mi az, amivel ki tudsz nyúlni a gyümölcsért? A *hited* által, a hited pedig abba az irányba fog tudni kinyúlni, amely irányba a *gondolataid* állnak. Értened kell, hogy mennyire fontos, hogy az *elménket megújítsuk* az Ige alapján. Ha az elméd képes valamit *befogadni*, azt képes vagy *megtenni*. Ha nincs látásod valamiről, akkor nincs benne hited sem.

Saját magad le tudod ellenőrizni, hogy van-e hited valamiben, ha *izgatott* vagy, ha van egy *látásod*, van egy kialakult képed arról a dolgról, amiben hiszel, akkor élő benned a hit, akkor kitartásban kell, hogy álljál. Ha *nincs látásod* erről, akkor *nincs benne hited* sem.

Nyugodtan emeld fel a látásodat, hogy neked több pénzed van, mint amire szükséged van, hogy tudjad támogatni azokat, akik még a hitben gyengék, szellemben gyengék, akik még nincsenek azon a helyen, amely a teljességnek a helye.

És ne legyél *önző*, azt gondolván, hogy neked elég az, amim van, én nem vagyok nagyra vágyó, én nem akarok többet. Ez egy nagyon önző gondolkodásmód, ha így gondolkodsz, nem is leszel soha azon a helyen, ami a teljességnek a helye, ami a túláradsnak a helye.

A gondolataid egy *falként* vannak előtted, amibe a hited beleütközik. Csak addig tudsz elmenni, amíg a *gondolataid elengednek* téged. Addig tudsz elmenni, ameddig a szavaid elengednek téged. Csak addig tudsz menni. Terjeszd ki a gondolataidat széles irányba, *szélesítsd a sátorod helyét*.

Sok keresztény emiatt nem ért el igazi áttörést az életében, pedig szeretik Istent, hűségesek Istenhez, imádják Őt. Ha *birtokba* akarod venni mindazt az örökséget, amit Jézus megszerzett neked, akkor *azzá kell válnod*, amire Isten szeretné, hogy váljál. Sokan szeretnék ezt az örökséget, és sokan széttárják a karjukat, hogy én kész vagyok arra, hogy ez jöhet hozzám, de nem akarnak megváltozni, felnővekedni.

Mindent ugyanúgy akarnak tenni, mindenről ugyanúgy akarnak gondolkodni, úgy akarnak beszélni, mint idáig, és közben elvárásuk van, hogy mikor áld már meg engem Isten, mikor leszek már teljességben? Istennek nagyszerű *elhívása* van az életed felett, gyönyörű tervek, célok, ami csak a tiéd.

Istennek egyedi teremtménye vagy. Nincs senki, aki hozzád fogható. Nincs senkinek olyan újlényomata, mint neked. Nincs olyan retinája a szemében senkinek, mint neked. Nincs senkinek olyan DNS-e, mint neked, soha nem is volt, és soha nem is lesz. Sokmilliárdnyi ember közül, Isten ilyen egyedinek teremtett.

És meg van számodra az Istentől *elrendelt teljesség*, ami csak a tiéd, ami soha nem lesz az enyém. És az a teljesség, ami az enyém, az soha nem lesz a tiéd. Mert az én helyem az enyém, a tiéd pedig a tiéd. Neked arra kell törekedned, amit Isten *neked tervezett*, amit Isten neked adott, amibe téged akar helyezni Isten.

Ha ezt megérted, akkor soha nem leszel irigy a másokra. Nem leszel irigy arra, hogy ő új autóval jár, és vastag arany nyaklánc van a nyakában, és szép öltöny van rajta, és van három, és négy lakása, és jól menő vállalkozása. Nem leszel irigy rá, mert neked meg van Istentől a számodra elrendelt teljesség is, és neked ebbe kell belekerülnöd.

Sokan megismerték az Igét, gyülekezetbe járnak, és szolgálatba is állnak, de a rendszer, amiben gondolkodnak, nem a *Szellem* gondolata, hanem a *test* gondolata bennük. Megnézzük:

Ésaiás 55/8 Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr!

9. Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!

Én hosszú évekig úgy gondoltam, hogy Isten gondolatai valahol ott fent vannak, messze, elérhetetlen távolságban, én meg itt a földön vagyok. De ez az Ige nem arról szól, hogy nagy közbevetés van közöttünk, hanem arról szól, hogy ez nem elérhetetlen, kifürkészhetetlen gondolkodásmód, ahogy Isten gondolkodik, hanem szellemi, amihez nekünk fel kell emelni a mi gondolatainkat.

A te gondolkodásmódodat fel kell emelni *Isten szintjére*. Fel kell emelni, úgy is mondhatnám egyszerűen, hogy úgy kell gondolkodni, ahogy *Isten gondolkodik*. Megye-e ez egyik napról a másikra, vagy egyik Igéből a másikra? Ezt meg kell tanulni, mert egy kicsi gyermek, két-három éves sem úgy gondolkodik, mint a szülei. Fel kell növekednie, meg kell erősödnie, és sokat kell tanulnia.

Nem egy-két gondolatról van itt szó, hanem egy *gondolkodás rendszerről*, egy mentalitásról. Jó, ha tudod, hogy vannak időnként olyan időszakok, amiken keresztülmész, nehéz helyzetek, miközben növekszel.

Nem feltétlenül rossz ez számodra, lehet ez jó dolog is, ha te jó dolgot hozol ki belőle. Ha *helyes* a hozzáállásod, a gondolkodásrendszered, helyes a mentalitás, amiben élsz, akkor ez egy nagyon jó, pozitív dolgot hozhat elő belőled. Mit? Azt, hogy téged éretté, és *felnőtté tesz*.

A pusztaság nem az a hely, amit utálni kell, hanem az, amin *gyorsan keresztül* kell menni. És csak *rajtad áll*, hogy mennyi időt töltesz el ezen a helyen. Nem Istenen múlik. Tizenegy nap a pusztában nem egy hosszú idő.

Ha rendelsz egy kávé a kávézóban, és tizenegy nap után hozzák ki, az egy hosszú idő. De az életednek a folyását tekintve, élsz hetven, nyolcvan, száz évet, ehhez viszonyítva ez jelentéktelen kis idő. Mégis elegendő arra, hogy te megtanulj ott valamit.

Talán te is feltetted már a kérdést, hogy miért tart olyan sokáig, hogy birtokba vegyük azt, ami a miénk Krisztusban? Jó buktató lehet, de legtöbbször nem az ismeret hiánya, nem a hit nélküliség az akadály, hanem nem tudjuk azt az ismeretet, ami nekünk van, jól, *helyesen működtetni*.

Van úgy, hogy az embernek van hite és kijelentése, és az mégsem működik. Van olyan, ír róla a Biblia, nem is egy helyen. Lehet neked *kijelentésed*, annyi él abból, amennyit *megcselekszel*, semmivel sem több.

Ír az I. Korinthus 13-ban arról, hogy *hegyeket mozgató hited* lehet. Hogyan lehet valakinek hegyeket mozgató hite? Úgy, hogy csak a fejében hisz? Nem! Hanem a *szívében* hisz. Mégis azt írja az Ige, ha nem jársz *szeretben*, az, semmit nem ér.

Nem kell mindent az ördögre fogni, az *ördög le van győzve!* S ha valamit akarsz üzeni az ördögnek, *írd rá a cipőd talpára*, és dobbants kettőt, hogy ott elolvashatod ördög. Ez a gondolkodásmód kell, hogy legyen benned. Ez a *hatalmi hely*, ahová Isten téged elhelyezett.

Az *áldások akadályai* sokszor mi magunk vagyunk. A zsidók nem az ellenségeik miatt voltak negyven évet a pusztában, hanem saját maguk miatt, mert a *gondolkodásmódjuk*, az berögzött a pusztában. Egy *pusztaságbeli mentalitásuk* volt, és ez tartotta kint őket.

Az *elméd* nagyon fontos, ha azt szeretnéd, hogy az életed jó irányba menjen, akkor helyesen kell gondolkodnod. De mit jelent ez? Azt jelenti, hogy *úgy* kell gondolkodnod, ahogy *Isten gondolkodik*.

Példabeszédek 23/7 Mert amiként az ember gondolkodik magában, olyan is valójában.

Egy másik fordítás azt mondja, hogy: **amint az ember gondolkodik saját magáról, ő az maga.**

Tehát, amiképpen te gondolkodsz saját magadról, hogy ki vagy te, hol vagy te, milyen vagy te, olyan vagy valójában. Nem olyan, amit a másik mond rólad, ahogy a másik lefest téged, hanem *amint te gondolkodsz* saját magadról, olyan vagy te valójában.

Az vagy te. Lehet, hogy elkeseredtél abban, amiben vagy, de én *bátorítalak* ma téged, hogy ne csüggedj el, mert Isten türelmes veled, Ő mindent tud a kezdettől, a végéig, és Ő kész dolgozni veled, és rajtad, ha te is kész, és hajlandó vagy erre.

Ha van benned készség, és *hajlandóság* arra, hogy tízen..., és sok év után is *megváltoztass* dolgokat a fejedben, Isten is kész rá. Senki nem állhat közéd, és az áldásaid közé, ha Isten szíve szerint teszed, azt, amit teszel. Nincs akadály. A sátán nem akadály. Isten munkáit a sátán nem tudja leállítani, hazugság ez.

Hogyan tudná a sátán leállítani Isten munkáját? Sehogy, *le van győzve!* Miért gondolkodnak az emberek úgy, hogy az ördög így és úgy, a sátán így keresztbe tesz neked,

úgy keresztbe tesz nekem, de ez egy hazugság, ez egy ördögi gondolkodás. Ez nem igaz, ha te a helyeden állsz Krisztusban.

Ha te elfoglalod a *hatalmi helyedet*, ha te Istentől *hallasz*, és azt *megcselekszed*, senki nem állhat ellened. Isten munkáját nem az ördög akadályoztatja, hanem a keresztények azáltal, hogy *nem foglalják el a helyüket*, azáltal, hogy *helytelenül gondolkodnak*, és ezáltal helytelenül hisznek.

Ez nem vád feléd, vagy felém, hanem egy *felszólítás*, hogy változzunk meg. Szánjuk oda magunkat Isten Igéjének, mert nincs más, ami győzelemre vinne bennünket, csak az, ha *odaszánjuk magunkat* az Igének, és az *Ige uralkodik* felettünk.

Uralkodni kell az Igének felettünk, a sátán pedig le van győzve, nem képes ellenállni nekünk, győztesek vagyunk Krisztusban. Hallelúja! Ha egy *magasabb rendű életet* szeretnél, akkor az elmédet egy magasabb szintű dologra kell helyezni.

Kolosse 3/2 Az odafel valókkal törődjétek, nem a földiekkel.

Mit jelent ez? Hogy egész nap a mennyországról kell gondolkodnod? Nem! Azt jelenti, hogy neked egész nap *helyesen kell gondolkodnod*. Csak akkor lesz helyes a beszéded, a szavaid és a hited, ha helyesen gondolkodsz.

A *hit* a *szívedbe* az *elméden keresztül* jut be. Most is, ahogy hallgatod a prédikációt, hallgatod az Igét, az elméden keresztül kerül a szívedbe. Vannak esetek, amikor szellemből-szellembe, hitből-hitbe szólnak, de az *elméd az ajtód*, amin keresztül a szívedbe jut.

Pál apostol nem hallgatta a tanításokat, ő *kijelentésben* kapott sok mindent Istentől, ez egy különleges dolog. De te és én *hallgatjuk* a tanításokat, hallgatjuk az Igét, hallgatjuk a prédikációkat, olvassuk a Bibliánkat és így az *elménken* keresztül, bejut a *szellemünkbe*, a szívünkbe. Ez az út. Az elmédnek tökéletesen meg kell újulnia Isten Igéje által.

Amit a Krisztus nélküli életedben éltél és tettél, azt azzal töltötted, hogy megtanulj *helytelenül* gondolkodni. Elmondom neked, hogy míg nem kerültél ide a gyülekezetbe, addig az ördög kiképzett téged a világban, hogy hogyan kell helytelenül gondolkodni.

Ahogy bekerültél a gyülekezetbe, elindultál az úton, amin most is rajta vagy, és haladsz a *teljesség felé*. Sok keresztényt látok, akinek sok *igei ismerete* van, de a rendszer, amiben *gondolkodik* az *nem újult* meg. Pedig csak akkor fogod Isten *tökéletes akaratát* meglátni az életedre, ha *megújul* a gondolkodásmódod.

Efézus 4/23 Megújultatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint,

Az elméd szelleme szerint megújuljál.

Bővített fordítás szerint így hangzik: **Folyamatosan, állandóan újítsátok meg a ti elméteknek szellemét, azáltal, hogy egy megújult gondolkodásbeli és szellemi beállítottsággal, vagy magatartással álltok.**

Írja az Ige nekünk, hogy folyamatosan, *állandóan újítsátok meg* a ti elméteknek szellemét. És nincs ott zárójelbe, hogy ha már három éves keresztény vagy, akkor neked ezzel már nem

kell foglalkozni. Mert te már úgy véled, teljes férfiúi korra jutottál három éves kor után, a gondolkozásmódodban. De nem tartasz ott.

Sokszor a pusztaság a bensőnkben van, ki vagy száradva, nem vagy boldog, kimerült vagy, fáradt vagy, a te belső életed egy pusztaság, a gondolatvilágod és a magatartásod nem helyes, akkor te egy *pusztaságban* élsz.

Előadhatod külsőleg szépen, hogy te belül milyen jól érzed magad, és tudod magadról a képet festeni a másik előtt, hogy te mennyire szellemi vagy, de saját magad csapod be. Az *alázatos szívű*, helyesen ítéli meg a saját helyzetét Isten előtt, a képességeit is, és azt is, hogy hol áll hitben.

És neked nem kell letagadnod a fájdalmakat a testedben, nem kell letagadnod, hogy nincs túláradó bankszámlád, nem kell letagadnod a látható dolgokat, nem kell letagadnod, hogy ezek nincsenek jelen az életemben. Neked azt kell *mondanod*, amit Isten *Igéje* mond: *Én áldott vagyok, én győztes vagyok, én gyógyult vagyok, én erős vagyok Krisztusban!*

Az emberek nem gondolkodnak így magukról, mert a *látható* körülményekre tekintenek, pedig ha csak őszintén megnézed a saját helyzetedet, és most itt a teremben saját magadba néznél, vagy magadra néznél egy kicsit, akkor láthatnád azt, hogy te mennyire *áldott* vagy.

Mert van itt egy gyülekezet, van itt egy közösség, ahol *tanítják* neked Isten Igéjét hétről-hétre. Minden héten eljöhetsz ide ingyen, és felépülhetsz, és *felnövekedhetsz*. Áldott ember vagy. Tudod mennyi milliárdnyi, milliárdnyi ember van kint a világban, akiknek nincs meg ez a lehetőségük?

Ne mond azt, hogy te nem vagy áldott. Igenis *áldott* vagy, és ha még meglátod Isten Igéjében azt a teljességet, amibe téged Isten belehelyezett, akkor örvendezel és kiáltozol, hogy hallelúja *áldott* vagyok! Gyerünk, tűzzel tudsz kiáltani. Áldott vagy, amit *be tud fogadni* az elméd, abban *hinni* is tudsz, fel kell emelni a látásod.

Mi folyik most a *bensődben*, ez határozza meg az idődet a pusztaságban. Ez határozza meg azt, hogy tizenegy nap lesz, vagy évek, amíg a száraz, kietlen helyen leszel. Elmondom a pusztaságról, hogy sok kereszténynek *hamis hitben* van. Azt gondolják, hogy ők mennyire hitben állnak, mert történnek velük természetfeletti *jó* dolgok Istentől, és ez csodálatos dolog.

De tudod-e, hogy a zsidók a pusztaságban csodákat láttak, és éltek meg? A *természetfeletti* mannatátták, a természetfeletti vizet itták a sziklából. Látták korábban a tíz csapást Egyiptomban, és látták a tengert kettéválni, és éjjel tűzoszlop volt felettük, és nappal felhőoszlop volt felettük. Istennek a csodáiban éltek, és jártak. És mégis elhullottak a pusztában.

A *teljességnek* a helye az, a hely, ahová téged Isten belehelyezett. Jó dolog az, hogy vannak csodáid, és vannak megtapasztalásaid, dicsőség Istennek. De van az a *hely*, ahol neked több van, mint elegendő, ahol *túlcsordulsz*. Van-e erről látásod? Ha még nincs a mai napon, akkor kapsz erre egy *látást*.

Ha nem azon gondolkodsz, hogy ki lenne az, aki befizetne engem Izraelbe, hanem azon gondolkodsz, hogy jaj, ki legyen az, akit *én befizetek* Izraelbe? Ez az a hely, amikor nem azon

gondolkodsz, hogy vajon Isten kit fog használni, hogy megáldjon engem, vajon milyen csatornán keresztül fog Isten engem megáldani?

Ha a *teljesség* helyén vagy, akkor azon gondolkodsz, hogy vajon Isten mit akar, hogy én kinek adjak, mit adjak, és mennyit adjak? Hogyan tudok *áldás lenni más számára*? Ez a teljességnek a *helye*.

Ezért mondja Jézus azt, hogy jobb adni, mint kapni, mert amikor te ezen az *adás helyén* vagy, akkor a *túláradás* helyén vagy. Jó dolog kapni, én örvendezek mindig, amikor valamit kapok, bármi legyen az. Nagyon jó dolog ez, de *még jobb dolog adni*. Hallelúja.

Ráadásul, amikor én adok valamit, akkor az, *számomra nagyobb áldás*, mint aki azt kapja, mert én annak a *sokszorosát fogom aratni*. Adok tíz egységet valakinek, akkor az egy tízes neki, és én a tíznek a sokszorosát fogom aratni. Nekem nagyobb áldás az, ha én adhatok.

Tudsz-e úgy gondolkodni, *mersz-e így gondolkodni*, hogy autókat ajándékozol oda azoknak, akiknek szükségük van a szolgálathoz autóra. Mondod, hogy jaj csak a számláimat tudnám kifizetni pásztor, nem tudod, hogy milyen helyzetben vagyok.

Nem tudom milyen helyzetben vagy, Isten tudja ezt, és nem vagyok a helyzetemben, de azért prédikálok ma erről, hogy felkavarjam az érzelmeidet, hogy ne süllyedj bele az *önsajnálatba*. Ez egy nagyon veszélyes *ellenség*, amikor sajnálsz magad, és a sebeidet nyaldosod. Ez nagyon rossz dolog.

Meg kell ismerned Őt személyesen. És amikor arról beszélek, hogy meg kell ismerned Őt, akkor arról beszélek, hogy meg kell ismerned a Személyt. Amikor olvasod a Bibliádat, vagy a tanítást hallgatod, akkor ismeret jut el hozzád, látod a betűt, és a betűt olvasod, de nagyon jól tudjuk azt, hogy a *betű* önmagában megöl, a *Szellem* viszont megelevenít.

Neked nem csupán a betűt kell megismerned, az Igéket, hanem meg kell ismerned a Személyt, aki azt a betűt adta neked. Az írott Ige, amit Logosznak nevezünk, az önmagában nem él. Ha a Bibliád a polcra fel van téve, az nem hoz sok áldást neked, sőt még akkor sem, ha az asztalodon ki van nyitva.

Viszont, amikor *kimondod az Igét*, akkor az, az Ige, *élővé válik* számodra, így az Ige a Rhema, azzá válik, *amivel Isten tud dolgozni*. Mert te kimondtad az Ő Igéjét. Meg kell Őt ismerned személyesen. Van, aki tud Igéket idézni, és mégis arrogáns, kevély, és büszke, felfuvalkodott és türelmetlen, pedig tudja az Igéket. Miért van ez így?

Mert nem ismerte meg Őt. Ismeri a betűt, de nem ismerte meg Őt, aki a betű mögött áll. A Szellem megelevenít. Ha ismered Őt, személyesen, akkor sokkal könnyebb szeretetben járnod, mert tudod azt, hogy Ő hogyan viselkedne abban a helyzetben, amiben te éppen vagy. Ezért Őt kell megismerned. Természetesen a betűn keresztül ismered meg Őt, ahogy tanulmányozod az Igét, de a Szellem által neked *eleven* kell, hogy legyen az Ige.

Lehet, hogy a nagy Ige ismereteket mutogatod mindenki felé, de odahaza türelmetlen vagy a gyermekeddel, és türelmetlen vagy az anyósoddal. És bocsássatok meg a kifejezésért, de lehet, hogy bunkó vagy a férjeddal, vagy a feleségeddel. Nem attól szellemi valaki, hogy a gyülekezetben felemelt kezekkel imádja és dicsőíti Istent, és jó képet fest így magáról.

Annyira vagy *szellemi*, amennyire *odahaza a családdal* szellemi vagy, semmivel sem vagy felnövekedettebb. Ahogy *odahaza viselkedsz*, az a maximum, ahová el tudsz jutni, ezért nagyon figyelj arra, hogy *odahaza hogyan viselkedsz*. Amikor senki nem lát, nem lát a pásztorod, és aki melletted áll, amikor csak Isten lát téged. Legyél őszinte magaddal, mert be tudod csapni saját magadat, ha erről helytelenül gondolkodsz.

Tudjuk az I. Korinthus 13-ból, hogy mit ér az ismeret *szeretet nélkül*. Hogyan lehet ezt megváltoztatni, még mindig erről van szó. Mindenki által ismert Ige a...

Róma 12/2 És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

A bővített fordítás szerint is felolvasom, kérem a türelmeteket, és a figyelmeteket: **Ne váljatok hasonlóvá ehhez a világhoz, e korszakhoz, mely a külső, felületes szokásai szerint van alakítva, és azokhoz illeszkedik. Hanem alakuljatok át, változzatok meg a ti elméteknek teljes megújítása által, annak új eszméi, új állásfoglalásai által, hogy bebizonyosíthassátok magatoknak, mi az Istennek jó, elfogadó, és tökéletes akarata, sőt még azt a dolgot is, ami jó, elfogadható, és tökéletes a ti számotokra, az Ő szemében.**

Ámen! Ha van lehetőséged, akkor hallgasd ezt az Igét vissza, és elmélkedj ezen.

Egy másik fordítás úgy mondja: **újítsd meg az elmédet, Isten szavaival.**

Az *elméd megújítása* nélkül, nem tudod felfogni, hogy mi Isten akarata. Az *elméd megújítása* nélkül nem fogod látni, hogy *mit tett érted* Krisztus a gólgotai keresztfán az Ő halálában, feltámadásában.

Az Ige egy tükör, ahogy szoktuk mondani, te olyan vagy, amilyenek le vagy írva a Bibliában. Soha nem kellene azt mondanod, hogy nem tudom, hogy mit tegyek. Mert a Biblia azt mondja rólad, hogy *Krisztus értelme* van benned. A Biblia azt mondja rólad, hogy a *Szellem teljessége* van benned, és elvezérel téged minden igazságra.

Soha nem kellene azt mondanod, hogy összezavarodott vagy, nem tudod, hogy mit tegyél. Lehet, hogy a fejedben nem tudod, de ha vennéd az időt, és a fáradtságot, és leülnél, és odafigyelnél a szellemedben, ahol tudod, hogy mit kell tenni, akkor megtudnád a fejedben is.

Meg kell tudnod a *Szellem hangját meghallani* a bensődben, a bizonyosságot. Mert e nélkül soha nem fogsz eljutni arra a teljességre, amiről ma prédikálok. Ha nem tanulod meg a Szellem vezetését, ha nem tanulod meg a Szellem hangját követni, és megcselekedni azt, amit Ő mond, nem fogsz eljutni arra a teljességre.

Életbevágóan fontos egy kereszténynek *Isten által vezetve* lenni. Ha mondhatnék három, vagy négy dolgot, ami legfontosabb a keresztény ember számára, ez biztos benne lenne az első háromban.

Isten *szavát meghallani*, és *megcselekedni* azt, amit Ő mond! Miért? Mert Jézus mondta ezt, amikor hozta a kösziklás példát, és a viharos példát. A siker emberéről beszélt, mert azt mondta, hogy aki *hallja*, és *megcselekszi* a beszédeket, az bölcs. Milyen a bolond? Aki hallja, és nem cselekszi meg.

Neked *hallanod* kell Istentől, hallanod kell, hogy milyen döntéseket hoznál. Az *Igének* kell, hogy meghatározza a gondolatvilágodat, nem a tapasztalataid, nem az elmúlt éveknek a tendenciái, nem a körülményeid, nem érzékelhető dolgok. Csak így tudsz hitben járni a látható körülmények ellenére is, ha te megalapoztad magad a *gondolataidban*, és megalapoztad a *szíved* Isten Igéjében.

Csak az, hogy idejársz minden vasárnap, és hallgatod az egy órás tanításokat, annak alapján nem fog megváltozni a gondolkodásmódod. Ez egy alap dolog, az, hogy valaki hűségesen, minden héten *gyülekezetbe jár*, ez nem egy extra dolog, ez egy *alapvető* dolog, ami létezik Krisztusban, a legtermészetesebb dolognak kellene, hogy legyen.

A napi tevékenységnek a része kellene, hogy legyen az, hogy Isten *Igéjével foglalkozol*, és amikor itt vagy vasárnap, ez egy ünnepnap. Dicsőség Istennek. Itt Istent imádjuk, dicsőítjük.

Néhány emberben a dicsőítés alatt nem tudom mi zajlik, mintha depresszióban lenne. Az örvendő daloknál is a fejét lehajtva, szomorúan néz maga elé. Miért? Hiszen ünnepelünk itt, *ünnepeljük Jézust!* Dicsőség neki, hogy az *Ő áldásainak teljességében* járhatunk.

Senkit nem ítélek meg, nehogy valaki félreértse, bár attól még nem leszel szellemi, hogy felemeled a szemed, és könnyeket hullatsz, Isten a *szívedet nézi*.

Viszont a *viselkedésed*, a látható dolgok elárulnak valamit arról, hogy mi van benned. Azt gondolják egyesek, hogy – pásztor, nekem ne mondd meg, hogy hogyan imádjam Istent, úgy imádom, úgy dicsőítem, ahogy akarom.

De a Biblia nem ezt írja. Az *imádságról* pl. azt írja a Biblia, hogy neked *helyesen* kell imádkoznod, hogy legyenek *eredményeid*. A *dicsőítésről* pedig azt írja, hogy neked úgy kell dicsőítened Istent, ahogy azt a *Biblia* mondja, nem úgy, ahogy te akarod. Úgy is teheted, de nem lesznek eredményeid.

Amikor az egész gyülekezet örvendezik, hálaadásban van, és dicsőítésben, akkor neked ehhez csatlakoznod kell, hogy a *Szellem egységében* felemelkedjünk. Egyképpen gondolkodjatok, írja a Korinthusi levélben a gyülekezetnek Pál apostol. Egy legyen a mentalitásotok, egy legyen a gondolkodásmódotok, ugyanaz legyen, *egységben*.

Nem arról van szó, hogy neked vigyorognod kell állandóan, mutatni azt, hogy te milyen szellemi vagy. Hanem arról van szó, hogy egész héten legyen *személyes kapcsolatod* Istennel, egy bensőséges kapcsolat, és amikor idejössz vasárnap a gyülekezetbe, akkor nem azzal kell, hogy elteljen az első fél óra, hogy valahogy ráhangolódjál az alkalomra, hanem azzal telik el az első perc, hogy mikor kezdünk már, és mikor emelhetem fel a kezem Istenhez, és mikor örvendezhetek már.

Nagy különbség, mert sok keresztény úgy jár a gyülekezetbe mindenütt a világban, hogy kell nekik fél óra, vagy egy óra, mire bemelegszenek, és ráhangolják magukat Istenre. Vagy azt mondd, hogy alig vártam, hogy vasárnap legyen, hogy újra feltöltődjek. Valóban sokak számára ez így van, a *csecsemőknek*, és a gyermekeknek.

De a *felnőtt* keresztény, az érett ember egész évben ebben van, és az imádata, az a *túlcsordulás* itt a gyülekezetben a szentek közösségében. Hallelúja.

Korinthus II. 10/5 Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Mit mond ez az Ige egy másik fordítás szerint: **Engeded, hogy Isten Igéjének az ereje megváltoztassa, saját akaratodból, lerontva okoskodásokat, és képzelődéseket, amelyek felmagasztalják magukat Isten ellen.**

Hallelúja! Ha nem teszed ezt, *testi* és egy átlagos hívő maradsz. Minél inkább *testi* vagy, annál inkább rossz döntéseket fogsz hozni, és egy-egy rossz döntés, akár évekre *visszavethet* téged. Minél inkább *szellemi* vagy, minél inkább Isten szerint gondolkodsz, annál inkább helyes és jó döntéseket fogsz hozni, és ez *meggyorsítja az utadat*. Hallelúja!

Példaként hozom fel, hogy ha egy rossz iskolába iratkozol be, és egy rossz szakmát tanulsz, nem azt, amit kellett volna, akkor ez évekre meghatározhatja az anyagi bevételeidet, és az egzisztenciádat. Ugyanakkor csak azáltal, hogy egy *jó szakmát* tanulsz, és egy jó munkahelyet tudsz magadnak szerezni, sokkal könnyebbé válhat az életed.

Vagy egy másik, egy érzékenyebb példa: belekerülsz egy rossz kapcsolatba, és egy rossz házasságba, évekre *visszavethet* téged. Ugyanakkor, ha belekerülsz egy Istentől rendelt *jó kapcsolatba*, csupán az, hogy az illető a házastársad, csupán ez önmagában áldásokkal tud téged betölteni. Mert egy olyan helyen vagy, egy olyan emberrel, egy olyan közösségbe, ahonnan átragad az ő kenete terád. Ez *meggyorsítja az utadat*.

Az *újteremtésnek* legnagyobb áldása, ha a *megigazultságban* meg van alapozva, és egy megigazultság *tudatra* tett szert, ha tudja azt, hogy *ki ő Krisztusban*. Ez a legnagyobb áldás. A megigazultság tudat *magabiztossá* tesz, hogy te Istenhez tartozol, és semmi nem árthat neked.

Ennek ellenére sok keresztény *bűntudatban* van. Abban a tudatban van, hogy ő bűnben van. Abban a tudatban van, hogy ő gyenge, *gyengeség tudatú* sok keresztény, félelem tudatú sok keresztény, és elutasítottság tudatú sok keresztény nemzedékek óta.

De ez itt ma megtört feletted, és elvégeztetett. Az az igeidő, hogy volt, van, vagy lesz, ez a legnagyobb segítőd az életben, vagy a legnagyobb ellenséged lehet. Meg kell tanulod, hogy *mit tett érted Krisztus*, és hogy *milyen igeidőt használj* saját magaddal kapcsolatban.

A *testi* gondolkodás nem más, mint az által élni, amit *látsz*. Amikor a Biblia testiségről ír, akkor legtöbbször arra gondolunk, hogy ez egy magatartásforma, egy viselkedésforma. De valójában a testiség elsősorban inkább egy *gondolkodásforma*, mert annak a következménye az, hogy te hogyan viselkedsz.

És amikor *szellemi* emberekről beszélünk, akkor arra gondolunk, hogy azért szellemiek ők, mert szellemi módon viselkednek. Ez így van, de miért tudnak szellemi módon viselkedni? Mert Szellem szerint gondolkodnak. Szellem által gondolkodnak, úgy gondolkodnak, mint Isten. Ugye nem vagy még fáradt, bírod ezt hallgatni?

A *szellemi gondolkodás* azt jelenti, hogy úgy gondolkodsz, mint maga Isten. Ha *hústest* szerint gondolkodsz, akkor az szeret téged kétségekben látni, és szeretsz kritizálni másokat, és szeretsz rámutatni mások gyengeségeire. Amikor *Szellem szerint gondolkodsz*, akkor a

másikban mindig azt keresed, és arról beszélsz, és arról teszel bizonyosságot, hogy milyen jó dolog van őbenne, nem pedig a hibáira mutatsz rá.

Amikor más előtt rámutatsz valakinek a hibáira, mindig a hústestben való gondolkodásod eredménye ez, és *nem szeretetben* jársz. A hústestben gondolkodó ember szeret mászt kritizálni, pedig gyűlöli azt, amikor őt magát éri a kritika. Pont fordítva kellene, hogy legyen, örülnöd kellene az *építő jellegű kritikának*. Nem az elítélő kritikának, hanem az építő jellegűnek.

A hústest mindig irigykedik, mindig féltékeny. Azt mondja a másikról, hogy ez biztos összelopta, azért van neki. Összelopkodta. És azt mondja, hogy te soha nem fogsz eljutni a teljességre. A Szellem pedig azt mondja, hogy képes vagy rá, neked is lehetséges ez, te vagy a következő. Ámen!

Ha testi módon gondolkodsz, soha nem leszel elégedett. Lassan be is fejezem, de van még bennem egy történet, amit én nagyon szeretek. Ábrahám hajlandó volt arra, hogy feláldozza fiát, Izsákot a Mórián. Másfél héttel ezelőtt ott álltunk ezen a helyen egy pár emberrel, ami a világ közepe, Jeruzsálem közepe.

A történetet mindenki ismeri, Isten próbára teszi Ábrahámnak a hitét, és azt mondja neki, hogy az ígéret gyermekét, aki felől olyan sokáig hitben állt, öld meg, *áldozd fel* énértem. Gondolkodik az ember azon, hogy, hogy volt erre képes Ábrahám? Ha belegondolsz ebbe, hogy lehetett hajlandó erre Ábrahám, hogy a saját fiát feláldozza Istenért?

Az I. Mózes 22. fejeztében olvasod ezt, látjuk ott, hogy Isten ezt megparancsolta neki, ez egy *háromnapos* út volt onnan, ahol lakott Ábrahám, hogy eljusson arra a helyre. Azt írja az Ige, hogy azonnal, hajnalban felkelt Ábrahám, és elindult erre az útra, hogy feláldozza a fiát.

Ahogy pár hónappal ezelőtt ezt olvastam, elgondolkodtam rajta, hogy ha valami ilyesmi dolgot kellene nekem tennem, és három napos útról van szó, biztos nem kelek fel hajnalban. Hanem alszom legalább 9-10 óráig, addig is együtt vagyok a fiammal, és minél inkább elhúzó az időt.

Ábrahám nem így tett. Miért volt képes Ábrahám ezt megtenni? Miért Ábrahám hite, a mi példaképünk? Miért Ábrahámféle hit van bennünk? Azért, mert ő *helyesen gondolkodott* erről a dolgról. A Zsidó levélben mondja nekünk, hogy ő hogy gondolkodott, hogy Isten *mond* nekem valamit, én azt *megteszem*, és pont.

És nem variálok az elmémben, nem tekintek a láthatókra, nem tekintek az érzékelhetőkre, nem tekintek arra, hogy ez nekem mibe kerül, hanem *megteszem*. Tudom, hogy Istennek ezzel valami *terve* van, és az csak *jó* lehet számomra.

Ismerjük a történetet, elindultak, a gyermek megkérdezte, hogy hol van az áldozati bárány, nem mondta Ábrahám, hogy te vagy az, fiam. Hanem azt mondta neki, hogy Isten majd gondoskodik az áldozatról. Ahogy elkészült az oltár, feltette a fiát, kész lett volna feláldozni a gyermeket, akkor szólt az angyal, és tudjuk a folytatást.

Miért volt Ábrahámnak ilyen hite? Mert nem volt beszennyezve az ő hite, hitetlenséggel. Az ő *hite tiszta* volt, mert *helyesen gondolkodott*.

A mi elménkben úgy van ez a történet, mint amikor egy Hollywoodi filmet lerajzolnak előttünk, ahogy lefestik a gyermekeknek szóló rajzfilmeket. Hogy amikor Isten szól Ábrahámnak, akkor Ábrahám elkezd izzadni, és térdre esik és – jaj Uram, bármit csak ezt ne! És akkor hosszú vívódáson keresztül Ábrahám ráveszi saját magát arra, hogy végül is elinduljon. Így van a kép előttünk, de nem így történt.

A Biblia nem ezt írja. Ábrahámnak azért volt a *hite erőteljes*, mert *helyesen gondolkodott*. Olvassuk a Zsidó levélben, hogy Ábrahám úgy gondolkodott, hogy Isten képes az ő fiát *feltámasztani* a halálból is. Ő így gondolkodott, helyesen gondolkozott, és mivel helyes volt a gondolkozásmódja, ezért a hite nem volt beszennyezve kétségekkel. Nem volt beszennyezve a hite félelemmel, kilátástalansággal, nem volt beszennyezve a hite kérdésekkel, hogy akkor mi lesz, hogy lesz?

Hanem helyesen gondolkozott, - ha Isten ezt kérte, megteszem. Legtöbbünkhez, ha Isten szólna valami hasonlót, nem ilyen, de valami jelentőségteljes dolgot, legtöbbünk fontolóra sem venné azt, hogy megtegye. Mert úgy gondoljuk, hogy ezt biztos nem Isten mondta.

Nem lehetséges, hogy Isten ilyet kér tőlem, hogy ekkora összeget adományozzak valakinek? Vagy adjam oda az új öltönyömet valakinek? Vagy valakit áldjak meg egy autóval? Nem lehetséges, hát most kaptam azt az autót, és variálsz, és azon gondolkodsz, hogy lehetséges az, hogy Isten azt mondja, hogy tankoljam tele az ő autóját? Hát az én autóm is alig tudom megtankolni.

Legtöbbünk fontolóra sem venné az elméjében azt, amit Isten mond, ezért a *hite nem tud működni*. De Ábrahámnak a hite tiszta volt, pedig sokkal kevesebb ismerete volt Istenről és az Igéről, mint nekünk. Mi az a nemzedék vagyunk, amikor a *kijelentések* ezerszámra érkeznek hozzánk. Ábrahámnak nem volt Bibliája, Ábrahám nem hallgatott prédikációkat minden héten, mégis, ami hite volt, az tiszta volt.

Tehát nem arról van szó, hogy neked hatalmas hitet kell kiépítened, persze erről is, hanem arról van szó, hogy ami *hited van*, azt *használd*, az legyen *tiszta*, legyen kétségek nélküli. Az legyen olyan, ami *erőteljes*. Amiben nincs félelem. Hallelúja!

Legyen ismereted a betűből nagy, a Szellem által, ismerj meg sok Igét, és ismerd meg Őt. *Gondolkozz az Ő szíve szerint*, és ne gondolkodj úgy, hogy ráteszem valakire a kezem, és az nem gyógyul meg. Ne így gondolkodj, hanem úgy, hogy mi lesz, ha ráteszem arra az emberre a kezem, és ő meggyógyul, mit fogok tenni a sok emberrel, aki utána érdeklődőként hozzám jön, meg ahhoz az emberhez?

Mi lesz akkor a sátán hordáival, ha az, az ember meggyógyul és kikel a tolokocsiból? A sátán hogy meg fog ijedni, amikor a vaknak a szeme megnyílik. Mikor kinő a csonka kéz, és meggyógyulnak a derék és szívfájdalmak, és a daganatok eltűnnek. Mi lesz akkor? A sátán, hogy össze fogja a térdeit kocogtatni? Hallelúja!

Így gondolkodj, és ne úgy, hogy mi lesz akkor, ha nem? Mi lesz akkor, ha csődöt vallok? Isten Igéje soha nem vall kudarcot. Hallelúja! A te hited legyen helyes, igei és bibliai. Kérlek benneteket, álljatok fel most, és imádkozzatok velem együtt, kövessetek ebben az imában:

Elme, gondolatok, hatalmat veszek felettetek a Jézus nevében. Jézus nevében megparancsolom, hogy a félelem és hitetlenség gondolatai helyett, azokat a magasabb

gondolatokat gondold, amik Isten gondolatai. Azokat a magasabb utakat járd, amik Isten útjai. Drága Jézusom, hatalmat vettem az elmém felett, mint a Főpapom, a kezébe adom azt. Hintsd meg az elmémet a szent vérrel, és te elevenítsd meg az elmémet. Add nekem a te gondolataidat, mert én azokat a magasabb gondolatokat akarom gondolni, amik a te gondolataid. Nyisd meg az én elmémet, lehelj rá a Szent Szellem által, olvasd bele az én elmémet a tiédbe, hadd forrjon össze az én elmém a tiédde. Hogy a te gondolataidat gondolhassam mindenkor. A szellemem szemének megparancsolom, hogy lehulljon róluk a lepel, a Jézus nevében, és lássanak. A szellemem füleinek megparancsolom, hogy megnyíljanak, és halljanak. Így teljes betekintést kapok Isten útjaiba, az Ő szándékaiba, az Ő terveibe, az Ő gondolatába, és akaratába. Jézus hatalmas nevében. Ámen!

Dicsőség Istennek! Hallelúja.

A függőleges vonallal jelölt részek más fordításból származnak.

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu